

Αριθμός 189

ΟΙ ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΝ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 1964 ΕΩΣ 1979
(ΝΟΜΟΙ 64 ΤΟΥ 1964, 15 ΤΟΥ 1966, 9, 47
ΚΑΙ 89 ΤΟΥ 1970, 87 ΤΟΥ 1972 ΚΑΙ 73 ΤΟΥ 1979):

Κανονισμοί έκδοθέντες δυνάμει τῶν ἄρθρων 8 καὶ 37

Ἡ Δημοτικὴ Ἐπιτροπὴ Λεμεσοῦ, ἐνασκοῦσα τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγούμενας εἰς αὐτὴν δυνάμει τῶν ἄρθρων 8 καὶ 37 τῶν περὶ Δήμων Νόμων τοῦ 1964 ἕως 1979, καὶ οἰουδήποτε ἑτέρου πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτοῦντος Νόμου, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦντας Κανονισμοὺς:

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ Δημοτικοὶ (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Λεμεσοῦ τοῦ 1980 καὶ θὰ ἀναγινώσκονται ὁμοῦ μετὰ τῶν Δημοτικῶν Κανονισμῶν Λεμεσοῦ τοῦ 1965 ἕως 1978 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοί») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ Δημοτικοὶ Κανονισμοὶ Λεμεσοῦ τοῦ 1965 ἕως 1980.

Ἐπίσημος
ἔφημερίς,
Παράρτημα
Τρίτον :
3. 6.1965
21. 7.1967
10. 1.1969
13. 6.1969
18. 9.1970
26. 3.1971
21. 7.1972
23. 3.1973
31. 5.1974
17. 1.1975
18. 4.1975
29. 8.1975
7.11.1975
2. 4.1976
18. 3.1977
13. 5.1977
6.10.1978.

2. Ἐν τοῖς παροῦσι Κανονισμοῖς ἢ ἔκφρασις «Κανονισμοὶ 1953 μέχρι 1962» σημαίνει τοὺς περὶ Ἑλληνικοῦ Δήμου Λεμεσοῦ Κανονισμοὺς 1953 μέχρι 1962 τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ Πρώτου Πίνακος τῶν Δημοτικῶν Κανονισμῶν Λεμεσοῦ τοῦ 1965 καὶ περιλαμβάνει οἰανδήποτε τροποποίησιν τῶν ρηθέντων περὶ Ἑλληνικοῦ Δήμου Λεμεσοῦ Κανονισμῶν 1953 μέχρι 1962 γενομένην διὰ τῶν βασικῶν Κανονισμῶν.

Ἐπίσημος
ἔφημερίς,
Παράρτημα
Τρίτον :
3.6.1965.

3. Ὁ Κανονισμὸς 70Α τῶν Κανονισμῶν 1953 μέχρι 1962 τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ προσθήκης τῆς ἀκολουθοῦσης παραγράφου ὡς παραγράφου (1), τοῦ ὑφισταμένου κειμένου αὐτοῦ καθισταμένου ὡς παραγράφου (2):

«(1) Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἐκδίδῃ ἀδείας διὰ πώλησιν νωποῦ κρέατος, χοιρινοῦ κρέατος, πουλερικῶν, ἰχθύων ἢ διὰ φθαρτὰ ἐκτὸς τῶν Ἀγορῶν Κρέατος, τῶν Ἀγορῶν Χοιρινοῦ Κρέατος, τῶν Ἰχθυαγορῶν ἢ τῶν Ἀγορῶν Φθαρτῶν εἰς εἰδικῶς ἐγκριμένα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὑποστατικὰ ἐπὶ καταβολῇ δικαίωματος καθοριζομένου ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.»

4. Ἡ παράγραφος (1) τοῦ Κανονισμοῦ 125 τῶν Κανονισμῶν 1953 μέχρι 1962 τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῇ ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὰς λέξεις «καὶ ἐνὸς ἀστέρος» (δευτέρα καὶ τρίτη γραμμαί), τῶν λέξεων «ἢ κατόχου ἀδείας λειτουργίας τουριστικοῦ καταλύματος», καὶ, εὐθὺς μετὰ τὰς λέξεις «εἰς τὸ τοιοῦτο ξενοδοχεῖον» (ἔκτῃ καὶ ἑβδόμῃ γραμμαί), τῶν λέξεων «ἢ τουριστικοῦ καταλύματος».

5. Ὁ Κανονισμὸς 192 τῶν Κανονισμῶν 1953 μέχρι 1962 τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ προσθήκης, εἰς τὴν κατάλληλον ἀλφαθητικήν αὐτῶν σειρᾶν, τῶν ἀκολουθῶν ὁρισμῶν:

«δημοτικός υπάλληλος» σημαίνει υπάλληλον κατέχοντα συντάξιμον θέσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Δήμου Λεμεσοῦ·

«σύνταξις» σημαίνει οἰανδήποτε ἐτησίαν σύνταξιν πληρωτέαν ἐν εἴδει περιοδικῶν πληρωμῶν δι' ὑπηρεσίαν παρασχεθεῖσαν εἰς τὸν Δήμον Λεμεσοῦ, δυνάμει τοῦ Μέρους ΙΣΤ «Συντάξεις καὶ Φιλοδωρήματα» τῶν παρόντων Κανονισμῶν·

«συνταξιούχος» σημαίνει υπάλληλον τοῦ Δήμου Λεμεσοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητήσῃ του ἐχορηγήθη σύνταξις δυνάμει τοῦ Μέρους ΙΣΤ «Συντάξεις καὶ Φιλοδωρήματα» τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

6. Οἱ Κανονισμοὶ 1953 μέχρι 1962 τροποποιοῦνται διὰ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 216, τῶν ἀκολουθῶν νέων Κανονισμῶν:

«216Α. Αἱ εἰς τοὺς συνταξιούχους παρεχόμεναι συντάξεις δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἀυξάνονται ὡς ἀκολουθῶς:

(1) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου, 1967, ἡ σύνταξις αὐτοῦ ἀυξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1970: (α) διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς ἕξ καὶ ἡμίσιον ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ συνόλου τῆς συντάξεως καὶ τοῦ τιμαριθμικοῦ ἐπιδόματος αὐτοῦ ἐὰν ἐλάμβανε τοιοῦτον ἐπίδομα καὶ (β) διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς δεκατρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ συνόλου τῆς συντάξεώς του, τοῦ τοιοῦτου ἐπιδόματος καὶ τῆς ρηθείσης ἀυξήσεως τῶν ἕξ καὶ ἡμίσεος ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν,

(2) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε μετὰ τῆς 1ης Ἀπριλίου, 1967 καὶ τῆς 1ης Μαΐου, 1968, ἡ σύνταξις αὐτοῦ ἀυξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1970 διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς δεκατρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς συντάξεώς τούτου.

(3) Ἡ σύνταξις οἰουδήποτε συνταξιούχου ὁποτεδήποτε ἀφυπηρητήσαντος ἀυξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1972, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς εἴκοσι ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν αὐτῆς, ἐὰν οὐδὲν μέρος τοῦ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἀφυπηρητήσεώς του καταβαλλομένου εἰς αὐτὸν τιμαριθμικοῦ ἐπιδόματος ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεώς του.

(4) Ἡ σύνταξις οἰουδήποτε συνταξιούχου ἀφυπηρητήσαντος πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1973 ἀυξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1973, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς δεκαεξὶ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν αὐτῆς.

(5) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε πρὸ τῆς 1ης Μαΐου, 1974, ἡ σύνταξις αὐτοῦ ἀυξάνεται: (α) ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1977, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεώς του ἣτοι περιλαμβανομένης πάσης προηγουμένης ἀυξήσεως αὐτῆς· καὶ (β) ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου, 1977, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς ἑννέα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεώς του περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐκ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀυξήσεως τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1977.

(6) Ἡ σύνταξις ὅλων τῶν συνταξιούχων ὁποτεδήποτε ἀφυπηρητήσαντων ὡς καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἠθελον ἀφυπηρητήσῃ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν Δημοτικῶν (Τροποποιητικῶν) Κανονισμῶν Λεμεσοῦ τοῦ 1980 ἀυξάνεται ἀπὸ τῆς 31ης Δεκεμβρίου, 1977 διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ ἐν δωδέκατον τῆς συντάξεώς των.

(7) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1977, ἡ σύνταξις αὐτοῦ ἀυξάνεται, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1978, διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς 7.18% τῆς τοιαύτης συντάξεως καὶ ἡ οὕτω ἠυξημένη σύνταξις ἀυξάνεται, ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου,

1978, διά ποσοῦ ἴσου πρὸς ἕξι ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (6%) αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου, 1978, διά ποσοῦ ἴσου πρὸς δώδεκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (12%) αὐτῆς ἐν τῷ συνόλῳ ἣτοι περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐξ 6% αὐξήσεως τῆς 1ης Μαρτίου, 1978.

(8) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε μεταξὺ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1977 καὶ τῆς 31ης Ἰουνίου, 1977, ἡ σύνταξις αὐτοῦ αὐξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1978, διά ποσοῦ ἴσου πρὸς 4.35% αὐτῆς.

(9) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ συνταξιούχος ἀφυπηρέτησε μεταξὺ τῆς 1ης Ἰουλίου, 1977 καὶ 31ης Δεκεμβρίου, 1977, ἡ σύνταξις αὐτοῦ αὐξάνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, 1978, διά ποσοῦ ἴσου πρὸς 1.11% αὐτῆς.

(10) Πᾶσα αὐξήσις συντάξεως χορηγομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ πλην τῆς ἄνω παραγράφου (6) ἐνσωματωῦται εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ συνταξιούχου.

216B. Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν παρόντων Κανονισμῶν, τὸ Συμβούλιον, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται καὶ λειτουργεῖ σύστημα τιμαριθμικῶν ἀναπροσαρμογῶν τῶν μισθῶν, υἱοθετεῖ καὶ ἐφαρμόζει ἐν σχέσει πρὸς τὰς συντάξεις τῶν συνταξιούχων ὑπαλλήλων αὐτῆς τὴν ὑπὸ τῆς Κυπριακῆς Κυβερνήσεως ἐκάστοτε ἀκολουθουμένην τακτικὴν τιμαριθμικῶν αὐξήσεων τῶν συντάξεων τῶν συνταξιούχων δημοσίων ὑπαλλήλων ὡς αὕτη ἐκτίθεται εἰς τοὺς περὶ Συντάξεων Κανονισμοὺς, ὡς οὗτοι ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῶν περὶ Συντάξεων (Τροποποιητικῶν) Κανονισμῶν τοῦ 1979, ἢ οἰουδήποτε τροποποιούντας ἢ ἀντικαθιστώντας αὐτοὺς Κανονισμοὺς.»

Προσθήκη
 νέου Κανονισμοῦ.
 Κεφ. 311,
 Πίναξ.
 Ἐφημερίς
 Κυβερνήσεως
 Παράρτημα
 Τρίτον:
 14.5.1959.
 Ἐπίσημος
 ἔφημερίς,
 Παράρτημα
 Τρίτον:
 8.12.1961.
 Νόμος 9
 τοῦ 1967,
 Πίναξ.
 Νόμος 18
 τοῦ 1967,
 Πίναξ.
 Ἐπίσημος
 ἔφημερίς,
 Παράρτημα
 Τρίτον:
 8.9.1967
 4.10.1968.
 Νόμος 9
 τοῦ 1971,
 Πίναξ.
 Νόμος 42
 τοῦ 1976,
 Πίναξ.
 Νόμος 38
 τοῦ 1979,
 Πίναξ.

7. Οἱ Κανονισμοὶ 1953 μέχρι 1962 τροποποιοῦνται διὰ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 203, τοῦ ἀκολουθοῦ νέου Κανονισμοῦ:—

«203A.—(1) Παρὰ τὰς οἰασδήποτε ἀντιθέτους διατάξεις οἰωνοδήποτε Κανονισμῶν τοῦ παρόντος Μέρους, οἰαδήποτε ὑπάλληλος

(officer) κάτοχος συνταξίμου θέσεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Δήμου ἢ ὁποία ἔχει ὑπηρετήσει δι' ἀδιάρρηκτον περίοδον τοῦλάχιστον πέντε ἐτῶν πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως ἢ τερματισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἐκ τῆς θέσεώς της δικαιούται κατόπιν ἐκλογῆς της ἀσκουμένης ὡς προνοεῖται ἐν τῇ κάτωθι παραγράφῳ (2), εἰς παροχὴν φιλοδωρήματος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 210.

(2) Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ (1) ἀναφερομένη ἐκλογή ἀσκεῖται ἀνεκκλήτως ὑπὸ ὑπαλλήλου ἢ ὁποία ἔχει ὑπηρετήσει δι' ἀδιάρρηκτον περίοδον πέντε ἐτῶν οὐχὶ ἀργότερον τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δημοσιεύσεως τῶν Δημοτικῶν (Τροποποιητικῶν) Κανονισμῶν Λεμεσοῦ ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας καὶ ὑπὸ πάσης ἐτέρας ὑπαλλήλου, δικαιουμένης εἰς παροχὴν φιλοδωρήματος, οὐχὶ ἀργότερον τῶν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας προσλήψεώς της ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Δήμου.».

8. Ἡ παράγραφος (2) τοῦ Κανονισμοῦ 210 τῶν Κανονισμῶν 1953 μέχρι 1962 τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῇ ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὰς λέξεις «καὶ θὰ περιλαμβάνη», τῶν λέξεων «ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ ἐκάστοτε καταβαλλομένου τιμαριθμικοῦ ἐπιδόματος ὡς καί».

9. Ἡ παράγραφος (3) τοῦ Ἑκτου Πίνακος τῶν Κανονισμῶν 1953 μέχρι 1962 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς:

(α) Διὰ τῆς ἐκ τῆς ὑποπαραγράφου (α) (ii) αὐτῆς διαγραφῆς τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν λέξεων «80 μίλις ἐτησίως» καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς των διὰ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν λέξεων «100 μίλις δι' ἐν ἔτος ἢ μέρος αὐτοῦ»·

(β) διὰ τῆς ἐκ τῆς ὑποπαραγράφου (β) (1) αὐτῆς διαγραφῆς τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς λέξεως «£3.— ἐτησίως» καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς των διὰ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν λέξεων «£10 δι' ἐν ἔτος ἢ μέρος αὐτοῦ»·

(γ) διὰ τῆς ἐκ τῆς ὑποπαραγράφου (β) (ii) αὐτῆς διαγραφῆς τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν λέξεων «50 μίλις ἐτησίως» καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς των διὰ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν λέξεων «200 μίλις δι' ἐν ἔτος ἢ μέρος αὐτοῦ».

10. Ἡ ἰσχὺς —

(α) τοῦ Κανονισμοῦ 5 τῶν παρόντων Κανονισμῶν λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου, 1970·

(β) τοῦ διὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν προστιθεμένου νέου Κανονισμοῦ 216Α, ὅσον ἀφορᾷ τὰς παραγράφους (1), (2) καὶ (10) αὐτοῦ, λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου, 1970, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παράγραφον (3) αὐτοῦ, λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου, 1972, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παράγραφον (4) αὐτοῦ, λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου, 1973, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παράγραφον (5) αὐτοῦ, λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου, 1977, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παράγραφον (6) αὐτοῦ, λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 31ην Δεκεμβρίου, 1977, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς παραγράφους (7), (8) καὶ (9) αὐτοῦ, λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου, 1978·

(γ) τοῦ διὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν προστιθεμένου νέου Κανονισμοῦ 216Β λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου, 1980·

- (δ) τῶν Κανονισμῶν 7 καὶ 8 τῶν παρόντων Κανονισμῶν λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἰανουαρίου, 1977
- (ε) τῶν ὑπολοίπων Κανονισμῶν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας δημοσιεύσεως τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἐν τῇ ἐπισημῷ ἡμερίδι τῆς Δημοκρατίας.

Οἱ ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.
(Υ.Ε. 646/59/6.)

